

Kam se podíváš, tam jsem já

Lenka Filipová

ona:

Představuji si tě v polospánku
v ranním vánku
jak ten vánek chladí
v dlaních cítím, jak tě hladí
jen mi vadí, že to nejsem já

on:

Do strun sáhneš
a z těch strun zaznívá milování
je to svátek dotýkání
nemám zdání, proč to nejsem já

oba:

Kam se podíváš, tam jsem já
kam se podívám, tam jsi ty

ona:

Šálek kávy ke rtům přikládáš
jak moře černé lávy
je jak srpnová noc žhavý
jenom nevím, proč to nejsem já

on:

Oblékáš se a tvé šaty
tě důvěrně znají
jak tě něžně objímají
jen mi tají, proč to nejsem já

oba:

Kam se podíváš, tam jsem já
kam se podívám, tam jsi ty